UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

13 päivänä syyskuuta 2010 *

Asiassa T-135/08,

Schniga GmbH, kotipaikka Bolzano (Italia), edustajinaan asianajajat G. Würtenberger ja R. Kunze,

kantajana,

vastaan

yhteisön kasvilajikevirasto (YKLV), asiamiehinään B. Kiewiet ja M. Ekvad,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa muina asianosaisina YKLV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä olivat ja väliintulijoina unionin yleisessä tuomioistuimessa ovat

Elaris SNC, kotipaikka Angers (Ranska),

ja

Brookfield New Zealand Ltd, kotipaikka Havelock North (Uusi-Seelanti),

edustajanaan asianajaja M. Eller,

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu YKLV:n valituslautakunnan 21.11.2007 tekemästä päätöksestä (asiat A 003/2007 ja A 004/2007), joka koskee yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämistä Gala Schnitzer -kasvilajikkeelle,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij sekä tuomarit V. Vadapalas ja L. Truchot (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 4.4.2008 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.8.2008 toimitetun YKLV:n vastineen,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.8.2008 toimitetun väliintulijoiden vastineen,

ottaen huomioon 17.3.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Konsortium Südtiroler Baumschuler (KSB), jonka seuraaja kantaja eli Schniga GmbH on, teki 18.1.1999 yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27.7.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 (EYVL L 227, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla yhteisön kasvilajikevirastolle (YKLV) yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen.

2 Tämä hakemus rekisteröitiin numerolla 1999/0033.

3 Yhteisön kasvinjalostajanoikeutta haettiin (Malus Mill) Gala Schnitzer -omenalajikkeelle.

4 YKLV antoi asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun teknisen tutkimuksen suorittamisen Bundessortenamtin (Saksan liittovaltion kasvilajikevirasto) tehtäväksi.

5 YKLV pyysi 26.1.1999 päivätyssä kirjeessä, joka oli osoitettu KSB:n edustajalle, KSB:tä esittämään YKLV:lle ja Bundessortenamtille teknistä tutkimusta varten tarvittavan aineiston eli kymmenen lepotilassa olevaa versoa varrentamista varten 1.3. ja 15.3.1999 välisenä aikana. YKLV myös täsmensi, että KSB:n oli noudatettava kaikkia aineiston lähettämiseen sovellettavia kasvien terveyttä koskevia vaatimuksia ja tullimääräyksiä.

6 Bundessortenamt vastaanotti tämän aineiston 9.3.1999.

7 YKLV ilmoitti 25.3.1999 päivätyssä kirjeessä, joka oli osoitettu KSB:n edustajalle, vastaanottaneensa pyydetyn aineiston ja totesi, että tämä aineisto oli esitetty Bundessortenamtille hyväkuntoisena ja määräajassa, mutta että sen mukana ei ollut kasvien terveystodistusta. Se pyysi KSB:tä huolehtimaan siitä, että tämä välttämätön asiakirja toimitetaan mahdollisimman pian.

8 KSB lähetti 23.4.1999 Bundessortenamtille eurooppalaisen kasvipassin ja täsmensi, että sen myöntänyt viranomainen eli Bolzanon autonomisen provinssin kasvinsuojeluvirasto (Italia) oli maininnut, että tämä asiakirja käy kasvien terveystodistuksesta.

9 Bundessortenamt ilmoitti 3.5.1999 lähetetyssä sähköpostissa KSB:lle, että aineisto oli saapunut määräajassa, että se oli asianmukainen ja että toimitettu eurooppalainen kasvipassi oli riittävä teknistä tutkimusta varten ja sen määrittämistä varten, täyttyvätkö yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämistä koskevat aineelliset edellytykset. Se pyysi kuitenkin kopiota virallisesta todistuksesta, jossa vahvistetaan, että esitetyssä aineistossa ei ole virusta.

10 KSB ilmoitti vuonna 2001 Bundessortenamtille, että sen oli mahdotonta toimittaa pyydetty kasvien terveystodistus, koska oli käynyt ilmi, että maaliskuussa 1999 teknistä tutkimusta varten toimitetussa aineistossa oli latentti virus.

11 Bundessortenamt ilmoitti 4.5.2001 lähetetyssä sähköpostissa YKLV:lle aikomuksestaan hävittää infektoitunut aineisto juurineen, jotta voitaisiin välttää tartunnan leviäminen muihin kasveihin, ja ehdotti sille, että se pyytäisi KSB:tä esittämään uuden aineiston, jossa ei ole virusta, jotta tekninen tutkimus voitaisiin aloittaa uudelleen.

12 YKLV antoi 8.5.2001 lähetetyssä sähköpostissa, joka oli osoitettu Bundessortenamtille, suostumuksensa infektoituneen aineiston hävittämiseen juurineen ja päätti pyytää KSB:tä esittämään uutta aineistoa, jossa ei ole virusta, maaliskuuksi 2002. Se totesi myös, että koska aineiston esittämistä koskevissa ohjeissa ei ollut täsmennetty, että aineistossa ei saanut olla virusta, vaan niissä oli ainoastaan täsmennetty, että KSB:n oli noudatettava eurooppalaisen kasvipassin vaatimuksia, KSB:n ei voitu katsoa olevan vastuussa tilanteesta, ja että olisi epäoikeudenmukaista hylätä Gala Schnitzer -lajiketta koskeva hakemus ja että ehdotettu ratkaisu vaikutti näin ollen parhaalta ratkaisulta.

13 YKLV ilmoitti 13.6.2001 lähetetyssä sähköpostissa KSB:lle, että koska sen kasvien toimittamista ja kasvien terveydentilaa koskevat ohjeet eivät olleet riittävän selviä, se oli yhdessä Bundessortenamtin kanssa päättänyt sallia KSB:n esittävän Bundessortenamtille maaliskuussa 2002 uutta aineistoa, jossa ei ole virusta ja jonka mukana on kasvien terveystodistus, jossa vahvistetaan, ettei aineistossa ole virusta, jotta Gala Schnitzer -lajiketta koskevan hakemuksen tutkiminen voitaisiin aloittaa uudelleen.

14 Uuden teknisen tutkimuksen päätyttyä Bundessortenamt totesi 16.12.2005 päivätyssä loppukertomuksessaan, että Gala Schnitzer -lajike erosi lähimmästä viitelajikkeena käytetystä lajikkeesta eli Baigent-lajikkeesta lisäominaisuuden ”Hedelmä: juovien leveys” perusteella.

15 Väliintulijat, Elaris SNC ja Brookfield New Zealand Ltd, jotka ovat Baigent-lajiketta koskevan kasvinjalostajanoikeuden käyttöluvan haltija ja tämän kasvinjalostajanoikeuden haltija, esittivät 5.5.2006 asetuksen N:o 2100/94 59 artiklan nojalla YKLV:lle vastalauseet Gala Schnitzer -lajiketta koskevan kasvinjalostajanoikeuden myöntämistä vastaan.

16 Vastalauseet perustuivat (Malus Mill) Baigent -omenalajiketta koskevaan aikaisempaan oikeuteen.

17 Vastalauseiden tueksi vedottiin yhtäältä asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun perusteeseen, koska sen, ettei kantaja ollut noudattanut tekniseen tutkimukseen tarkoitetun aineiston esittämistä koskevia ehtoja, sellaisina kuin ne oli määritelty YKLV:n 26.1.1999 ja 25.3.1999 päivätyissä kirjeissä, olisi pitänyt johtaa siihen, että YKLV olisi hylännyt Gala Schnitzer -lajiketta koskevan hakemuksen, ja toisaalta asetuksen N:o 2100/94 7 artiklassa tarkoitettuun perusteeseen, koska Gala Schnitzer -lajike ei eroa Baigent-lajikkeesta.

18 YKLV:n johtaja hyväksyi 14.12.2006 lisäominaisuuden ”Hedelmä: juovien leveys” Gala Schnitzer -lajikkeen erotettavuuden määrittämistä varten.

19 Komitea, joka on toimivaltainen ratkaisemaan yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien myöntämistä koskevat vastalauseet (jäljempänä komitea), myönsi 26.2.2007 tekemillään päätöksillä EU 18759, OBJ 06-021 ja OBJ 06-022 haetut oikeudet Gala Schnitzer -lajikkeelle ja hylkäsi vastalauseet.

20 Väliintulijat valittivat 11.4.2007 näistä kolmesta päätöksestä asetuksen N:o 2100/94 67–72 artiklan nojalla YKLV:n valituslautakuntaan.

21 Valituslautakunta kumosi 21.11.2007 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) päätöksen, jolla myönnettiin yhteisön kasvinjalostajanoikeus Gala Schnitzer -lajikkeelle, ja päätökset, joilla hylättiin vastalauseet, ja hylkäsi itse Gala Schnitzer -lajiketta koskevan hakemuksen. Se katsoi erityisesti, että asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohta ei mahdollistanut sitä, että YKLV sallii KSB:n esittävän uutta aineistoa, koska KSB ei ollut noudattanut asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdan mukaista yksittäistä pyyntöä, jossa YKLV oli kehottanut sitä toimittamaan kasvien terveystodistuksen, jossa vahvistetaan, että esitetyssä aineistossa ei ole virusta.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

22 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa YKLV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 YKLV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 YKLV muutti istunnossa ensimmäistä vaatimustaan ilmoittaen, että se vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen. Unionin yleinen tuomioistuin merkitsi tämän suullisen käsittelyn pöytäkirjaan.

25 Väliintulijat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen ja pysyttää näin ollen riidanalaisen päätöksen

– toissijaisesti, jos riidanalainen päätös kumotaan, kumoaa YKLV:n 26.2.2007 tekemät päätökset EU 18759, OBJ 06-021 ja OBJ 06-022 ja hylkää yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen numero 1999/0033 hyväksyttyään tarvittaessa seuraavien asiantuntijaselvitysten hankkimisen: haettua lajiketta ja

Baigent-viitelajiketta koskevien lisätutkimusten suorittaminen samanaikaisesti Bundessortenamtissa ja Institut national de la recherche agronomiquessa (INRA, Ranska) kahdelta kypsymiskaudelta olevien samanikäisten yksilöiden perusteella; näiden tutkimusten on erityisesti kohdistuttava ominaisuuteen ”Hedelmä: juovat”

– vieläkin toissijaisemmin

– määrää Bundessortenamtin suorittamaan haettua lajiketta ja Baigent-viitelajiketta koskevia lisätutkimuksia kolmelta tai ainakin kahdelta kypsymiskaudelta olevien samanikäisten yksilöiden perusteella; näiden tutkimusten on erityisesti kohdistuttava ominaisuuteen ”Hedelmä: juovat”

– määrää hankittavaksi muita asiantuntijaselvityksiä, jotka ovat unionin yleisen tuomioistuimen mukaan tarpeen, jotta voidaan antaa tieteellisesti hyväksyttävä vastaus kysymykseen näiden kahden lajikkeen erotettavuudesta ja jotta voidaan korjata niiden pakottavien menettelymääräysten, jotka säätelevät erotettavuuden, yhtenäisyyden ja pysyvyyden tutkimisen suorittamista, väitetyt rikkomiset

– määrää oikeudenkäyntikulut korvattaviksi.

26 Koska tuomari Tchipev oli estynyt osallistumasta asian käsittelyyn suullisen käsittelyn päättymisen jälkeen, tuomari Vadapalas nimettiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 32 artiklan 3 kohdan nojalla täydentämään jaoston kokoonpanoa.

27 Unionin yleinen tuomioistuin (kuudes jaosto) päätti uudessa kokoonpanossaan 5.7.2010 antamallaan määräyksellä aloittaa asian suullisen käsittelyn uudelleen, ja asianosaisille ilmoitettiin, että niitä kuullaan uudessa istunnossa 7.9.2010.

28 Väliintulijat, kantaja ja YKLV ilmoittivat unionin yleiselle tuomioistuimelle 13., 14. ja 15.7.2010 saapuneilla fakseilla, että ne luopuvat oikeudestaan tulla uudelleen kuulluksi.

29 Kuudennen jaoston puheenjohtaja päätti tämän vuoksi päättää suullisen käsittelyn.

Oikeudellinen arviointi

30 Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta, jotka koskevat väliintulijoiden YKLV:lle osoittamien vastalauseiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista, asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 62 artiklan rikkomista ja asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdan rikkomista.

Tutkittavaksi ottaminen

Ensimmäisen kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

– Asianosaisten lausumat

31 Väliintulijat väittävät, että kantajan ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että komitean ja valituslautakunnan olisi pitänyt jättää väliintulijoiden YKLV:lle osoittamat vastalauseet tutkimatta, on jätettävä tutkimatta, koska se on esitetty ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa.

32 Kantaja kiistää väliintulijoiden väitteet. Se väittää, että valituslautakunnan olisi pitänyt viran puolesta tutkia väliintulijoiden vastalauseiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

33 YKLV katsoo, että valituslautakunta on toimivaltainen arvioimaan, onko YKLV:llä oikeus sallia uuden aineiston esittäminen.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 On muistutettava, että unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tarkoituksena on YKLV:n valituslautakuntien päätösten laillisuuden valvonta asetuksen N:o 2100/94, sellaisena kuin se on muutettuna 73 artiklassa, tarkoitetulla tavalla. Tämä valvonta koskee näin ollen valituslautakunnalle esitettyjä oikeuskysymyksiä. Siten unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole tutkia sille esitettyjä uusia perusteita. Näiden uusien perusteiden hyväksyminen olisi näet vastoin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 artiklan 4 kohtaa, jonka mukaan asianosaisten kirjelmät eivät voi muuttaa riidan kohdetta siitä, mikä se on ollut valituslautakunnassa (ks. analogisesti asia T-165/06, Fiorucci v. SMHV – Edwin (ELIO FIORUCCI), tuomio 14.5.2009, Kok., s. II-1375, 21 ja 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Tästä seuraa, että kanneperuste, jonka kantaja on esittänyt ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa ja joka koskee YKLV:lle osoitettujen vastalauseiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista, on jätettävä tutkimatta.

Kolmannen kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

– Asianosaisten lausumat

36 Väliintulijat väittävät, että kantajan kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, että valituslautakunta on rikkonut asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohtaa, on jätettävä tutkimatta.

37 Väliintulijoiden mukaan YKLV:lle annettu harkintavalta esittää asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja yksittäisiä pyyntöjä, sellaisena kuin kantaja siihen vetoaa, johtaisi siihen, että tällaisia pyyntöjä voitaisiin esittää viittaamatta mihinkään oikeudelliseen perustaan. Asetuksen N:o 2100/94 73 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kanteen perustana voi olla puuttuva toimivalta, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, perustamissopimuksen, tämän asetuksen tai niiden soveltamista koskevien oikeussääntöjen rikkominen tai harkintavallan väärinkäyttö. Valituslautakunta on YKLV:n 26.1.1999 ja 25.3.1999 päivättyjä kirjeitä tulkitessaan arvioinut tosiseikkoja eikä ole siten suorittanut oikeudellista arviointia. Tästä seuraa, että se ei ole voinut tehdä sellaista oikeudellista virhettä, jonka saatettaisiin katsoa koskevan sovellettavan oikeuden rikkomista ja joka voisi näin ollen olla asetuksen N:o 2100/94 73 artiklan nojalla unionin yleisessä tuomioistuimessa esitettävän kanteen kohteena.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

38 On todettava, että valituslautakunta on katsonut ensiksi, että YKLV:n 26.1.1999 ja 25.3.1999 päivätyt kirjeet ovat sisältäneet asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja yksittäisiä pyyntöjä, ja toiseksi, että KSB ei ole noudattanut näitä pyyntöjä, ja että valituslautakunta on lopuksi päätynyt siihen asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiseen lopputulokseen, että YKLV oli velvollinen hylkäämään heti Gala Schnitzer -lajiketta koskevan hakemuksen.

39 Valituslautakunta on näin menetellessään arvioinut näitä kirjeitä oikeudellisesti ja on tämän arvioinnin perusteella päätynyt soveltamaan asetuksen N:o 2100/94 merkityksellisiä säännöksiä. Näin ollen väliintulijat eivät voi väittää, ettei valituslautakunta ole suorittanut mitään oikeudellista arviointia, jonka kantaja voi riitauttaa asetuksen N:o 2100/94 73 artiklassa tarkoitetussa kanteessa.

40 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste on otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

41 Ensiksi on tarkasteltava kolmatta kanneperustetta.

Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdan rikkomista

– Asianosaisten lausumat

42 Kantajan mukaan YKLV voi täysin vapaasti määritellä, mitkä ovat ne tekniset ja hallinnolliset vaatimukset, jotka teknistä tutkimusta varten esitetyn aineiston on täytettävä. Tämä YKLV:n absoluuttinen harkintavalta määritellä yleisin säännöin ja yksittäisin pyynnöin tekniseen tutkimukseen tarkoitetun aineiston laatu ja vertailunäytteet on annettu YKLV:lle asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa.

43 Kantaja katsoo, että YKLV:n antamien ohjeiden on oltava selviä, jotta voidaan välttää mielivaltaiset tilanteet. Se katsoo, että Euroopan unionin toimielimiä koskee vaatimus määritelmien selkeydestä, ja tämän vaatimuksen mukaan hallintotoimien ja ehtojen, joiden noudattamatta jättäminen voi johtaa oikeudenmenetykseen, on oltava

riittävän täsmällisiä ja selviä, jotta unionin kansalainen voi tunnistaa yksiselitteisesti oikeutensa ja velvollisuutensa ja näin ollen huolehtia siitä, ettei hän tee mitään, joka voisi olla hänen intressiensä vastaista. Tämä periaate velvoittaa YKLV:tä ilmoittamaan tarkasti yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakijalle, mitkä ovat ne muut kuin asetuksen N:o 2100/94 7–9 artiklassa säädetyt ehdot, jotka YKLV odottaa tämän täyttävän.

44 Tästä seuraa, että jos YKLV olisi esillä olevassa asiassa toivonut, että KSB esittää muita asiakirjoja, jotka koskevat esitetyn aineiston terveydentilaa, sen olisi pitänyt alusta alkaen määritellä nämä ehdot erittäin selvästi ja yksiselitteisesti.

45 Kantaja katsoo, että koska asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja yleisiä sääntöjä ei ollut olemassa silloin, kun Gala Schnitzer -lajiketta koskeva hakemus jätettiin, YKLV:n 26.1.1999 päivättyä kirjettä on pidettävä tässä säännöksessä tarkoitettuna yksittäisenä pyyntönä. Koska tämän kirjeen sisältämät tiedot, jotka koskevat niitä kasvien terveyttä koskevia voimassa olevia ehtoja, jotka esitettävän aineiston on täytettävä, olivat riittämättömiä, kantajalla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin tulkita itse näitä ehtoja eli kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21.12.1976 annetun neuvoston direktiivin 77/93/ETY (EYVL 1977, L 26, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisia ehtoja. Kantaja katsoo tältä osin, ettei sen asiana ollut olettaa, että YKLV:n kasvien terveyttä koskevien vaatimusten taso olisi korkeampi kuin tämän direktiivin säännösten mukainen taso.

46 Kantaja muistuttaa tämän jälkeen, että Bundessortenamt ilmoitti KSB:lle 3.5.1999 lähettämässään sähköpostissa, että toimitettu eurooppalainen kasvipassi oli riittävä teknistä tutkimusta varten, ja pyysi kuitenkin KSB:tä toimittamaan mahdollisimman pian virallisen todistuksen, jossa vahvistetaan, että esitetyssä aineistossa ei ole virusta.

47 Bundessortenamt ja YKLV eivät kuitenkaan ilmoittaneet KSB:lle pyydetyn todistuksen toimittamatta jättämisen seurauksia. Lisäksi kantaja katsoo, että YKLV on jatkamalla todistuksen puuttumisesta huolimatta teknisen tutkimuksen suorittamista antanut ymmärtää, että eurooppalaisen kasvipassin toimittaminen oli loppujen lopuksi riittävä haetun oikeuden myöntämiseen, ja kantajalle on siten syntynyt perusteltu luottamus siihen, että eurooppalainen kasvipassi on tältä osin riittävä.

48 Vaikka YKLV ei tosiasiassa katsonut tällaisen asiakirjan toimittamisen riittävän, se ei voinut kantajan mukaan hylätä Gala Schnitzer -lajiketta koskevaa hakemusta, kun otettiin huomion kantajalle syntynyt perusteltu luottamus, joka sitoo kaikkien yleisten oikeusperiaatteiden tapaan Euroopan unionin hallintoa. Päinvastoin YKLV:llä ei ollut kantajan mukaan muuta mahdollisuutta kuin sallia uuden aineiston esittäminen.

49 Kantaja katsoo myös, että YKLV:llä olevaa harkintavaltaa voidaan käyttää missä tahansa tutkintamenettelyn vaiheessa, kuten asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohdasta ilmenee (”mikäli virasto ei ole hyväksynyt aineiston esittämättä jättämistä”).

50 Kantaja katsoo lopuksi, että kun otetaan huomioon elävän aineiston kuten kasviaineiston erityinen luonne, YKLV:llä ja sen johtajalla on oltava laaja harkintavalta siitä päätettäessä, voidaanko uutta aineistoa esittää hakijan tahdosta riippumattomien tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi.

51 Esillä olevassa asiassa on kyse tällaisista olosuhteista, koska lämpöhoito – kuten vuonna 1996 suoritettu lämpöhoito – joka johtaa 99 prosentissa tapauksista siihen, ettei aineistossa ole virusta, ei johtanut toivottuun tulokseen ja koska kesti yli vuoden, kunnes saatiin selville, että virukset olivat selviytyneet tästä hoidosta.

52 Kantaja päättelee tämän perusteella, että valituslautakunnan olisi pitänyt katsoa, että KSB esitti vuonna 1999 Bundessortenamtille aineistoa, jonka osalta KSB:llä oli oikeus uskoa, ettei siinä ole virusta, ja näin ollen päättäessään, että YKLV:n johtajalla ei ollut oikeutta sallia aineiston uudelleen esittämistä, valituslautakunta tulkitsi väärin YKLV:lle asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa annettua harkintavaltaa, joka sallii YKLV:n määrittelevän muun muassa aineiston laadun ja esitettävät näytteet.

53 YKLV on väittänyt istunnossa, että asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, jonka mukaan YKLV hylkää heti kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen, jos se huomaa, että hakija ei ole noudattanut yleistä sääntöä tai yksittäistä pyyntöä vahvistetussa määräajassa, ei sovelleta siinä tapauksessa, että tällainen pyyntö ei ole ollut selvä.

54 YKLV on nimittäin todennut, että se ei yhdy valituslautakunnan arvioon, jonka mukaan tekniseen tutkimukseen tarkoitettua aineistoa koskevat ohjeet olivat niin selviä, että niiden noudattamatta jättäminen johtaa Gala Schnitzer -lajiketta koskevan hakemuksen hylkäämiseen.

55 Se on selittänyt, että sen KSB:lle antamat ohjeet, jotka koskevat esitettävän aineiston terveydentilaa, eivät olleet riittävän selviä ja erityisesti, että se ei ollut ilmoittanut asianmukaisesti KSB:lle sitä seikkaa, että toimitettu eurooppalainen kasvipassi ei ollut riittävä, ja että näissä ohjeissa olisi pitänyt nimenomaisesti mainita, että esitettävässä

aineistossa ei saanut olla virusta, kun otetaan huomioon se, ettei yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakijoiden asiana ole tulkita sen ohjeita.

56 YKLV vahvistaa siten sallineensa esillä olevassa asiassa uuden aineiston esittämisen epäselvyyden, jonka syntymiseen sen ohjeet olivat vaikuttaneet, vuoksi.

57 Väliintulijat kiistävät kantajan väitteet. Ne katsovat, että hakemuksen hylkäämisen ennakkoedellytykset täyttyivät, koska KSB, joka oli vastuussa kaikista kasvien terveyteen liittyvistä muodollisuuksista, jotka koskivat esitettyä kasviaineistoa, ei ollut toimittanut YKLV:n asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdan nojalla pyytämää kasvien terveystodistusta.

58 KSB ei ole näin menetellessään noudattanut tätä yksittäistä pyyntöä asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla. YKLV ei voinut näin ollen väliintulijoiden mukaan sallia uuden aineiston esittämistä rikkomatta asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohtaa.

59 Väliintulijat lisäävät, että asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset seuraukset voidaan tällaisessa tilanteessa välttää ainoastaan asetuksen N:o 2100/94 80 artiklassa tarkoitetun menetetyn määräajan palauttamisen kautta. KSB ei ole esittänyt tätä koskevaa pyyntöä tässä säännöksessä säädetyssä määräajassa.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

60 Asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdan mukaan YKLV ”vahvistaa yleisin säännöin tai [yksittäisissä pyynnöissä] tekniseen tutkimukseen tarkoitetun aineiston esittämiselle ajan ja paikan sekä vertailunäytteet samoin kuin tämän aineiston ja näiden näytteiden laadun ja määrän”.

61 Riidanalaisesta päätöksestä käy ilmi, että valituslautakunta on katsonut, että YKLV:lle tässä säännöksessä annettu harkintavalta ei mahdollista sitä, että YKLV voi sallia KSB:n esittävän uutta aineistoa, koska KSB:n tekemän hakemuksen hylkäämisen ennakkoedellytykset täyttyvät. Valituslautakunta on arvioinut, että koska esitetyssä aineistossa on virusinfektio, josta KSB on ilmoittanut YKLV:lle, KSB ei olisi koskaan voinut toimittaa pyydettyä kasvien terveystodistusta. Valituslautakunta on tämän jälkeen todennut, että KSB ei ole toimittanut pyydettyä kasvien terveystodistusta, ja on päätellyt tästä, että koska KSB ei ole toimittanut tätä asiakirjaa, se ei ole noudattanut YKLV:n 26.1.1999 ja 25.3.1999 päivättyihin kirjeisiin sisältyviä yksittäisiä pyyntöjä. YKLV olisi ollut velvollinen hylkäämään heti Gala Schnitzer -lajiketta koskevan hakemuksen tämän asetuksen 61 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

62 Tätä päättelyä ei voida hyväksyä, koska siinä tulkitaan väärin YKLV:lle asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa annetun harkintavallan laajuutta.

63 Tähän harkintavaltaan kuuluu YKLV:n oikeus täsmentää, jos se pitää tätä tarpeellisena, ehtoja, joita se soveltaa yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen tutkimiseen, mikäli määräaika, jossa tämän kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen tekijän on vastattava sille osoitettuun yksittäiseen pyyntöön, ei ole päättynyt.

64 Tältä osin on hyvän hallinnon periaatteen ja menettelyn sujuvuuden ja tehokkuuden turvaamisen tarpeen mukaista, että kun YKLV katsoo, että sen havaitsema epätarkkuus voidaan korjata, sillä on mahdollisuus jatkaa sille jätetyn hakemuksen tutkimista eikä se ole velvollinen tällaisessa tapauksessa hylkäämään tätä hakemusta. Näin ymmärrettynä tämä harkintavalta mahdollistaa sen välttämisen, että yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen jättämisen ja tästä hakemuksesta tehtävän päätöksen välinen ajanjakso pitkittyy tarpeettomasti siitä syystä, että hakijan pitää tehdä uusi hakemus.

65 Lisäksi tällainen harkintavalta mahdollistaa yhtäältä sen, että YKLV voi varmistua siitä, että sen yksittäiset pyynnöt ovat selviä, ja siitä, että hakija on yksin vastuussa siitä, että sen toimet eivät mahdollisesti vastaa näitä yksittäisiä pyyntöjä, ja toisaalta sen, että hakijat voivat saada yksiselitteisesti tietoonsa oikeutensa ja velvollisuutensa ja ryhtyä niiden johdosta asianmukaisiin toimenpiteisiin, mikä on oikeusvarmuuden periaatteeseen erottamattomasti kuuluva vaatimus (ks. vastaavasti asia 169/80, Gondrand ja Garancini, tuomio 9.7.1981, Kok., s. 1931, 17 kohta).

66 Esillä olevassa asiassa on selvää, että YKLV on ollut yhteydessä KSB:hen tai tämän edustajaan 26.1.1999 ja 25.3.1999 päivätyillä kirjeillä ja 13.6.2001 lähetetyllä sähköpostilla.

67 YKLV on pyytänyt 26.1.1999 päivätyssä kirjeessään KSB:tä esittämään YKLV:lle ja Bundessortenamtille teknistä tutkimusta varten tarvittavan aineiston eli kymmenen lepotilassa olevaa versoa varrentamista varten 1.3. ja 15.3.1999 välisenä aikana. YKLV on täsmentänyt tässä kirjeessä, että ”lähettäjä on vastuussa tarvittavasta kuljetuksesta ja kasviaineiston luovuttamisesta ja myös tähän sisältyvästä kaikkien kasvien terveyttä koskevien vaatimusten ja tullimääräysten noudattamisesta” ja että ”kasviaineistoa ei ole saatu käsitellä kemiallisesti”.

68 YKLV ilmoitti 25.3.1999 päivätyssä kirjeessään vastaanottaneensa pyydetyn aineiston ja totesi, että tämä aineisto oli esitetty Bundessortenamtille hyväkuntoisena ja määräajassa, mutta että ”lähetyksen mukana ei ollut tarvittavaa kasvien terveystodistusta”. YKLV pyysi tässä samassa kirjeessä, että KSB toimittaisi ”tämän välttämättömän asiakirjan mahdollisimman pian – – noudattaakseen ohjeita, jotka [sille] oli lähetetty 26.1.1999”.

69 On todettava, että 26.1.1999 päivätyssä kirjeessä mainitaan paikka, jossa aineisto on esitettävä, ja aika, jonka kuluessa aineisto on esitettävä, sekä esitettävän aineiston määrä. Lisäksi ehdot, joiden mukaan yhtäältä esitettävää aineistoa ei ole saatu käsitellä kemiallisesti ja joiden mukaan toisaalta, kuten 25.3.1999 päivätystä kirjeestä ilmenee, esitettävän aineiston mukana on oltava kasvien terveystodistus, liittyvät tämän aineiston laatuun. Nämä kaksi kirjettä sisältävät siten asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja yksittäisiä pyyntöjä.

70 YKLV on 13.6.2001 lähetetyssä sähköpostissaan ilmoittanut KSB:lle, sen jälkeen kun se on informoinut KSB:tä päätöksestään tuhota KSB:n esittämä aineisto, koska tämä on infektoitunut, että ”koska [YKLV:n] lähettämät kasvien toimittamista ja vaadittavaa terveydentilaa koskevat ohjeet eivät olleet riittävän selviä, [YKLV oli] päättänyt hyväksyä [KSB:n] pyynnön esittää uutta aineistoa, jossa ei ole virusta, kolmesta lajikkeesta, jotka lähetetään Wurzenin Bundessortenamtiin maaliskuussa 2002”, ja on pyytänyt KSB:tä ”huolehtimaan siitä, että tämän lähetyksen mukana on tällä kertaa virallisen tahon myöntämä kasvien terveystodistus, jossa vahvistetaan, että kasvien terveydentila on hyvä”.

71 Tosiseikoista, sellaisina kuin ne on esitetty kannekirjelmässä ja joita ei ole tältä osin kiistetty, käy ilmi, että tämä sähköposti on lähetetty sen jälkeen, kun KSB on antanut Bundessortenamtille tiedon siitä, että maaliskuussa 1999 teknistä tutkimusta varten toimitetussa aineistossa oli latentti virus, jonka vuoksi KSB ei ole voinut toimittaa Bundessortenamtille kasvien terveystodistusta, jossa vahvistetaan, että tässä aineistossa ei ole virusta.

72 Ensiksi on todettava, että tässä sähköpostissa mainitaan paikka, jossa aineisto on esitettävä, ja aika, jonka kuluessa aineisto on esitettävä. Lisäksi, siltä osin kuin siinä pyydetään toimittamaan kasvien terveystodistus, se sisältää ehdon, joka koskee esitettävän aineiston laatua. Se sisältää siten asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yksittäisen pyynnön.

73 Toiseksi on todettava, että YKLV mainitsee tässä samassa sähköpostissa ”viraston lähettämät kasvien toimittamista ja vaadittavaa terveydentilaa koskevat ohjeet” viitaten näin 26.1.1999 ja 25.3.1999 päivättyjen kirjeiden sisältämiin yksittäisiin pyyntöihin.

74 Kolmanneksi 13.6.2001 lähetetystä sähköpostista käy ilmi, että YKLV on sallinut KSB:n esittävän uutta aineistoa siitä syystä, että sen 26.1.1999 ja 25.3.1999 päivättyjen kirjeiden sisältämistä ohjeista ei käynyt ilmi se seikka, että esitettävässä aineistossa ei saanut olla virusta, niin selvästi, että KSB:n epätietoisuus voitaisiin sulkea täysin pois. YKLV on nimittäin katsonut, että näissä ohjeissa olisi pitänyt nimenomaisesti mainita, että esitettävässä aineistossa ei saanut olla virusta, kun otetaan huomioon se, ettei yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakijoiden asiana ole tulkita sen ohjeita.

75 On ilmeistä, että 13.6.2001 lähetetyn sähköpostin tarkoituksena oli poistaa 26.1.1999 ja 25.3.1999 lähetettyjen kirjeiden sisältämien yksittäisten pyyntöjen epätarkkuus, joka liittyy siihen, että teknistä tutkimusta varten esitettävässä aineistossa ei saa olla virusta.

76 YKLV:n 25.3.1999 päivätystä kirjeestä käy ilmi, että YKLV ei ole asettanut KSB:lle määräaikaa pyydetyn kasvien terveystodistuksen toimittamiselle.

77 Näin ollen on katsottava, että YKLV:llä on ollut oikeus poistaa 13.6.2001 lähettämällään sähköpostilla 26.1.1999 ja 25.3.1999 lähetettyjen kirjeiden sisältämien yksittäisten pyyntöjen epätarkkuus, joka liittyy siihen, että teknistä tutkimusta varten esitettävässä aineistossa ei saa olla virusta.

78 Valituslautakunnan oli näin ollen tutkittava, oliko KSB noudattanut YKLV:n 13.6.2001 lähettämän sähköpostin sisältämää yksittäistä pyyntöä, jonka tarkoituksena oli poistaa YKLV:n 26.1.1999 ja 25.3.1999 lähettämien kirjeiden epätarkkuus.

79 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että valituslautakunta on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että koska KSB ei ole toimittanut YKLV:n 26.1.1999 ja 25.3.1999 päivätyissä kirjeissä pyytämää kasvien terveystodistusta, se ei ole noudattanut näiden kirjeiden sisältämiä yksittäisiä pyyntöjä. Näin ollen valituslautakunta on tulkinnut väärin YKLV:lle asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa annetun harkintavallan laajuutta, kun se on katsonut, että YKLV on rikkonut asetuksen N:o 2100/94 61 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska se on sallinut KSB:n esittävän uutta aineistoa, vaikka sen olisi pitänyt tämän säännöksen mukaan heti hylätä KSB:n tekemä hakemus, koska KSB ei ollut noudattanut yksittäistä pyyntöä.

80 Tätä päätelmää eivät saata kyseenalaiseksi väliintulijoiden esittämät väitteet KSB:n ja kantajan vilpillisyydestä, ja nämä väitteet on hylättävä tehottomina, koska KSB:n ja kantajan menettely eivät liity siihen kysymykseen, mahdollistaako YKLV:lle asetuksen N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdassa annettu harkintavalta sitä, että YKLV poistaa 13.6.2001 lähettämällään sähköpostilla 26.1.1999 ja 25.3.1999 lähetettyjen kirjeiden sisältämien yksittäisten pyyntöjen epätarkkuuden, joka liittyy siihen, että teknistä tutkimusta varten esitettävässä aineistossa ei saa olla virusta.

81 Kanne on tämän vuoksi hyväksyttävä, ja riidanalainen päätös on siten kumottava, eikä toista kanneperustetta ole tarpeen tutkia.

Toissijainen vaatimus, joka koskee YKLV:n 26.2.2007 tekemien päätösten EU 18759, OBJ 06-021 ja OBJ 06-022 kumoamista, hakemuksen numero 1999/0033 hylkäämistä sekä lisätutkimusten suorittamista ja asiantuntijaselvitysten hankkimista

82 Siitä väliintulijoiden vaatimuksesta, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen on siinä tapauksessa, että riidanalainen päätös kumotaan, kumottava YKLV:n 26.2.2007 tekemät päätökset EU 18759, OBJ 06-021 ja OBJ 06-022, hylättävä hakemus numero 1999/0033 ja tarvittaessa määrättävä lisätutkimusten suorittamisesta ja asiantuntijaselvitysten hankkimisesta, on todettava, että väliintulijat vaativat pääasiallisesti unionin yleistä tuomioistuinta tekemään päätöksen, joka YKLV:n olisi niiden arvion mukaan pitänyt tehdä, eli päätöksen, jolla kumotaan ne päätökset, joilla hylättiin väliintulijoiden YKLV:lle osoittamat vastalauseet, ja jolla hylätään Gala Schnitzer -lajiketta koskeva hakemus. Näin ollen on pääteltävä, että väliintulijat vaativat tällä toisen vaatimuksensa osalla riidanalaisen päätöksen muuttamista.

83 On todettava, että väliintulijat ovat vedonneet tämän vaatimuksen tueksi valituslautakunnassa perusteisiin, jotka koskevat sitä, että komitea on rikkonut asetuksen N:o 2100/94 7 artiklan 1 kohtaa, 56 artiklan 2 kohtaa ja 57 artiklan 3 kohtaa sekä yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamiseksi menettelyssä yhteisön kasvilajikevirastossa 31.5.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1239/95 (EYVL L 121, s. 37) 22 ja 23 artiklaa, luettuina yhdessä erotettavuuden, yhtenäisyyden ja pysyvyyden tutkimista (Omena) koskevan YKLV:n 27.3.2003 päivätyn protokollan TP/14/1 III.3, III.5 ja III.6 kohdan kanssa, koska Gala Schnitzer

-lajike ei ole erotettavissa Baigent-lajikkeesta ja koska YKLV on rikkonut teknisen tutkimuksen aikana ja sen jälkeen tiettyjä menettelymääräyksiä.

84 Riidanalaisesta päätöksestä käy tältä osin ilmi, että valituslautakunta ei ole tutkinut näitä perusteita.

85 Koska väliintulijat ovat vedonneet esillä olevaa kannetta vastaan perusteluihin, joita valituslautakunta ei ole tutkinut, niiden riidanalaisen päätöksen muuttamista koskevaa vaatimusta ei voida hyväksyä, koska tämä merkitsisi käytännössä yksinomaan YKLV:lle kuuluvien hallinnollisten ja tutkinnallisten tehtävien suorittamista ja olisi tästä syystä ristiriidassa sen toimielinten välisen tasapainon kanssa, johon YKLV:n ja unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltojen välinen jako perustuu (ks. analogisesti em. asia ELIO FIORUCCI, tuomion 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

86 Väliintulijoiden vaatimus, joka koskee riidanalaisen päätöksen muuttamista, on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

87 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

88 Koska YKLV on hävinnyt asian siltä osin kuin riidanalainen päätös kumotaan, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti siitä huolimatta, että YKLV:n vaatimuksia on muutettu istunnossa.

89 Koska väliintulijat ovat hävinneet asian, ne velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Yhteisön kasvilajikeviraston (YKLV) valituslautakunnan 21.11.2007 tekemä päätös (asiat A 003/2007 ja A 004/2007) kumotaan.

2) YKLV velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Schniga GmbH:n oikeudenkäyntikulut.

3) Elaris SNC ja Brookfield New Zealand Ltd velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Meij Vadapalas Truchot

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä syyskuuta 2010.

Allekirjoitukset